

[Chr. Christensen]

Chr. Christensen (KrF):

I bemærkningerne til forslaget hedder det bl. a.:

»Så længe en så væsentlig del af nyhedsformidlingen er statsmonopoliseret, må det være statens pligt at sikre den«

Disse betragtninger er kristeligt folkeparti enig med forslagsstillerne i. Men så fortsætter man:

» . . . sikre den gennem det nødvendige antal tjenestemandsansættelser og gennem krav om opfyldelse af tjenestepligt.«

Nu skal vi jo afvente udviklingen i den aktuelle sag, men vi er af den opfattelse, at det måske er den vej, vi skal gå for at få orden på tingene.

Den nu overståede arbejdsnedlæggelse i Danmarks Radios sportsafdeling var efter vor opfattelse en hindring af nyhedsformidlingen, som befolkningen ikke kan være tjent med. På den baggrund er vi indstillet på en positiv drøftelse af forslaget i udvalget.

Mølgaard (DR):

Et forslag til folketingsbeslutning som dette, der reelt er et forslag til folketingsbeslutning om, at loven skal holdes, stiller unægtelig visse udfordringer til en ordførers ekvilibrisme, fordi det på én gang må fremkalde nogle bifaldende nik og en vis hovedrysten. Hvad nytter det i grunden at fastslå ved en folketingsbeslutning, at loven skal holdes? Vi er overordentlig skeptiske over for, om det gavner sagen, men unægtelig er det da sådan, at Danmarks Radios forpligtelse til at levere alsidige programmer og deriblandt nyheder bør efterleves. Det bør man søge at nå, så vidt det overhovedet er muligt, men vi tror oprigtigt talt ikke, at selv en enstemmig vedtagelse her i tinget af dette forslag til folketingsbeslutning ville sikre det bedre, end man har set det indtil nu.

Det er en yndet sport efterhånden, så snart nogen føler sig på randen af at blive generet en smule af en eller anden arbejdsnedlæggelse, at opgejle til en »lov og orden«-stemning, at skynde sig at fremsætte nogle forslag i et heftigt kapløb med andre partier på samme hold med trusler om bål og brand over for dem, der kunne tænkes at gå til det skridt, der hedder arbejdsnedlæggelse.

Den olympiske ild kan ikke tændes i retsforbundets gruppe i anledning af, at der har

været problemer med at få tipskuponen meddelt til den danske befolkning. Vi synes faktisk ikke, at livsnødvendige funktioner har været truet, men selvfølgelig kunne det gå hen og ske en anden gang. Derfor er vi også villige til at medvirke til sagens nærmere opklaring i udvalget. Men det både nok alt i alt arbejdsfreden på de mange arbejdspladser, herunder også i institutionen Danmarks Radio, bedst at bevare hovedet koldt, når der endelig er noget, der er på vej til at løbe varmt, og ikke deltage i kapløbet om at komme først med forslag til folketingsbeslutninger og indgreb à la dette forslag.

Waldorff (VS):

Jeg hørte sådan nogenlunde opmærksomt efter for at høre, hvad kulturministeren og fru Dorte Bennedsen havde at sige som repræsentanter for det store arbejderparti til dette direkte og frontale angreb på strejkeretten. Det var ikke så meget, man havde at sige om den sag. Man understregede, at det her var vist egentlig driftsledelsens og radiorådets bord, og fru Dorte Bennedsen sagde, at efter hendes skøn var der endnu ikke sket noget, som kunne begrunde, at folketetinget greb ind i forhold til Danmarks Radio. Der var altså ikke tale om nogen principiel afstandtagen. Det mener jeg selvfølgelig heller ikke bør overraske helt enormt, når man kender socialdemokratiets holdning til dette, at man bruger tjenestemænd til at få det, som man selv kalder »ordnede forhold« inden for de statslige virksomheder. Man kan trække en parallel her til postvæsenet, hvor ledelsen i postvæsenet har benyttet netop tjenestemandsbegrebet til at gennemtvinge meget hårdhændede rationaliseringer.

Det, som det i en række tilfælde på omkarteringskontoret og også her i Danmarks Radio efter mit skøn drejer sig om, er en mere eller mindre diktatorisk ledelse, som ved, at den har de borgerlige partier og regeringen i ryggen, når den ønsker at føre sin egen linje igennem over for medarbejderne. Det er her, vi skal finde det egentlige konfliktstof.

I modsætning til socialdemokratiet vil jeg gerne meget alvorligt og principielt tage afstand fra det forsøg på at gribe ind over for en så fundamental demokratisk rettighed som strejkeretten, der her kommer fra de konservative. Hvad er egentlig de konservati-